

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institutio S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XXIX. Mortuum qui sibi laqueo vitam abruperat, ad confessionem peccatorum in vitam reuocat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

pis furor, vitam denique illi eriperet; rogauit loco tam capitali abstineret. Ad quæ ille quem nihil timere Dei vnus amor docuerat, & iniurias in beneficiis, mortem Christi causa, in præmiis tolerantia censere, nihil se optabilius intelligere respondit, quàm ob Christum pati, & ob animarum salutem mori. Promerita est tam fortis, & mascula caritas, non solum vt Deus, in sancti operis progressu casus similes prohiberet; verum vt etiam cruenti facinoris auctorem præcipuum ad frugem conuerteret. Redeunti enim aliquando, ex illo cœnobio, Ribera quidam mercator, in genua procidit, fassusque crimen, cuius fuisset primarius artifex, magno animi dolore, eius ab illo veniam petiit, sanctè fidelitèrque iuratus exinde se vitam moreque mutaturum, quod vti promiserat, postea non fictè præstitit. Hac verò se ausus nefarij, pœnitentia stimulatam professus est, non tam atrocitate sacrilegij barbari, quàm sancti virtute, cui tot inter Mauri crudelia verbera, nec vllum impatienciæ specimen excidisset; nec verbum, aut iudicium illius, à quo esset tam crudeliter casus, aut cuius mandato cadebatur. Præter hanc tamen Ignatij virtutem minimè dubium contulisse ad hoc plurimum eas preces quas pendentem in cruce magistrum imitatus, pro infensissimis hostibus fuderat.

Nec verò hîc solum patuit, quantum apud Deum posset Ignatius, & tunc potissimum cum ageretur salus perditis hominibus impetranda, litigabant ibidem Barcinone germani duo cognomento Lylani, horum alter dolori ex lite amissa impar, & in sui exitium præcepto, domi se miser, ex trabe suspendit. Erat domus in vico cui Bellioco nomen rectà mare versus porrecta inde clamor, eiularisque familiarium, & accurrentis ad funestum casum viciniæ, accurrit etiam cum iis Ignatius, qui ex Parthenone Angelorum sapius memorato, tunc redibat, misertusque animæ infelicitis, funem iubet abscindi, postque frustra tentatas artes omnes ad reuocandos iacētis spiritus, demum iudicio omnium mortui ad latus genu flectit, breuisque, sed ardenti prece, tantum vitæ miserrimo homini à Deo flagitat quantum ad expiandum confessione scelus sufficeret. Auditur, & cunctis stupentibus, vt Rom. rotæ auditores tres loquuntur, & rei exitum expectantibus, *Lysanus ad vitam rediit*, ac ne dubium foret cuius precibus donaretur, conditione absoluta quâ illas definierat Ignatius, hoc est confessione peccatorum, ritè, integrèque peractâ denuò animam efflauit.

Biennij spatio in Latina lingua Ignatius ed processerat, vt posset magistri iudicio ad superiores scientias transire; itaque Complutum scholam, tunc nouam, & celebrem ob idque viris insignibus in omni doctrinarum genere insignem proficiscitur; vbi tamen Deus, maiora de illo cogitans, gymnasium illi virtutum potius, quàm disciplinarum, & patiendi magis quàm philosphandi instruebat. Discessuro multi optabant se comites addere, non tam sodales in literis quàm in pietate discipuli; ex iis lecti ab eo tres tantum Callistus, Ariaga, & Cazeretius, nec ipsi stabiles; quorum exitus parum scilicet suo loco dicetur, sed inter illos quos sequi se noluit,

XXIX.

Mortuum qui sibi laqueo vitam abruperat, ad confessionem peccatorum in vitam reuocat.

XXX.

Predictiones Ignatij de quibusdam volentibus se illi adiungere.